Категорія справи № **337/6022/24: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; Воєнні злочини.**
Надіслано судом: **03.03.2026.** Зареєстровано: **03.03.2026.** Забезпечено надання загального доступу: **04.03.2026.**
Номер судового провадження: **1-кп/337/85/2026**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **12024082190000111**

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

03 березня 2026 рокуСправа № 337/6022/24 Номер провадження 1-кп/337/85/2026

Хортицький районний суд міста Запоріжжя в складі: головуючого судді ОСОБА_1 , за участю секретаря ОСОБА_2 , прокурорів ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , захисника адвоката ОСОБА_5 , потерпілого ОСОБА_6 , розглянувши в порядку спеціального судового провадження (in absentia), у відкритому судовому засіданні у залі суду в міс Запоріжжя кримінальне провадження за обвинуваченням:

ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина Російської Федерації, уродженця м. Омськ Російської Федерації, документованого паспортом громадянина РФ № НОМЕР_1 виданий 05.07.2001 року відділом внутрішніх справ північно-західного муніципального округу м. Владикавказ республіки Північна Осетія-Аланія Російськ Федерації, код РНОКПП РФ 246412994160, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 , командира військової частини НОМЕР_2 збройних сил Російської Федерації, який не є особою, щодо якого здійснюється особливий порядок кримінального провадження відповідно до ст. 480 КПК України, раніше на території України не судимого,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 438 КК України,

ВСТАНОВИВ:

Командир військової частини НОМЕР_2 збройних сил Російської Федерації (далі РФ) ОСОБА_7 , обіймаючи посаду «військового коменданта смт. Михайлівка», використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії РФ по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасов окупованій території, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та фактичні обставини, які свідчать про наявність міжнародного збройного конфлікту і діючи у зв`язку з ним, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, з корисливих та ідеологічних мотивів, в порушення законів т звичаїв війни, усвідомлюючи захищений статус потерпілого ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , вчинив наступні злочинні дії.

22 квітня 2022 приблизно о 16:30 годині ОСОБА_7 , знаходячись разом з іншими невстановленими під час досудового розслідування представниками збройних сил (далі ЗС) РФ, які перебували під його контролем та підпорядкуванням, за місцем мешкання потерпілого ОСОБА_6 за адресою: АДРЕСА_2 , маючи умисел на позбавлен власника його майна та привласнення його для особистого використання, з корисливих мотивів, діючи з погрозою використання вогнепальної зброї, привласнив грошові кошти у сумі 2850 гривень та портативний персональний комп`ютер ноутбук марки «HP» модель «250G7», які належали потерпілому ОСОБА_6 , спричинивш останньому майнову шкоду в розмірі 7153,60 гривень.

Надалі, продовжуючи реалізацію злочинного умислу, ОСОБА_7 , будучи фактично та юридично наділеним владними повноваженнями, усвідомлюючи суспільно небезпечні наслідки своїх протиправних дій, віддав наказ невстановленим особам з числа підпорядкованих йому представників ЗС РФ, щодо незаконного позбавлення во потерпілого ОСОБА_6 , які під фізичним примусом на точно невстановленому транспортному засобі відвезли останнього до «військової комендатури смт. Михайлівка», розташованої у захопленому приміщенні адміністративної будівлі Відділення поліції №3 Василівського РУП ГУНП в Запорізькі області, розташованої за адресою: ву Івана Франка, буд.2, смт. Михайлівка Василівського району Запорізької області та помістили до камери ізолятора тимчасового тримання, розташованої в зазначеній будівлі, де він був незаконно позбавлений волі без повідомлення об`єктивних причин та пред`явлення обвинувачень, за відсутності необхідності вжиття заходів стосовн зазначеної особи через причини збереження безпеки окупаційної держави, інтернування чи застосування запобіжних заходів в порядку, встановленому кримінальним процесуальним законодавством, під час законного кримінального переслідування державою на окупованій нею території до 25 квітня 2022 року.

Далі 22 квітня 2022 року у невстановлений досудовим розслідуванням час, ОСОБА_7 , перебуваючи в камері ізолятора тимчасового тримання, у якій незаконно утримувався потерпілий ОСОБА_6 у захопленому приміщенні адміністративної будівлі Відділення поліції №3 Василівського РУП ГУНП в Запорізькі області, розташованої з адресою: вул. Івана Франка, буд.2, смт. Михайлівка Василівського району Запорізької області, діючи з метою залякування та примусу до співробітництва з представниками ЗС РФ, що суперечило особистій громадянській позиції потерпілого, який попередньо висловлював супротив до співробітництва з представниками РФ, завд фізичного, психічного болю та страждань, піддавши катуванню потерпілого ОСОБА_6 шляхом нанесення ударів кулаком правої руки та ліктем в область голови, множинної кількості ударів кулаками рук по тулубу та двох ударів ногами в область колінного суглобу нижньої правої кінцівки, чим спричинив останньому тілесн ушкодження у вигляді перелому 9-го правого ребра, яке кваліфікується, як тілесне ушкодження середньої тяжкості, що не є небезпечним для життя, проте викликає тривалий розлад здоров`я строком понад 3 тижні (більше як 21 день). Крім того, ОСОБА_7 з метою посилення психологічного тиску та досягнення необхідного дл подолання волі ефекту, ногою здійснив тиск вагою свого тіла на ділянку колінного суглобу нижньої правої кінцівки потерпілого ОСОБА_6 , чим завдав останньому особливо болісні відчуття.

Внаслідок отриманих тілесних ушкоджень потерпілий ОСОБА_6 впав на підлогу, при цьому вдарився головою об металеву лавку, отримавши тілесне ушкодження у вигляді рани лобної ділянки, яка кваліфікується, як легке тілесне ушкодження, що не спричинило короткочасного розладу здоров`я чи незначною стійкої втрат працездатності ушкодження, що має незначні скороминущі наслідки, тривалістю не більше як 6 днів.

Надалі, 23 квітня 2022 року у невстановлений час, ОСОБА_7 , продовжуючи свій злочинний умисел спрямований на катування потерпілого ОСОБА_6 , перебуваючи в ізоляторі тимчасового тримання у приміщенні адміністративної будівлі Відділення поліції №3 Василівського РУП ГУНП в Запорізькі області, розташованої за адресо вул. Івана Франка, буд.2, смт. Михайлівка Василівського району Запорізької області, діючи з метою залякування, примусу до співпраці з представниками держави-агресора, що суперечило особистій громадянській позиції потерпілого та отримання інформації відносно місць зберігання та власників мисливської зброї, завдав сильно фізичного, психічного болю та страждань потерпілому ОСОБА_6 шляхом нанесення останньому ріжучої рани третього пальця правої кисті предметом зовні схожим на ніж, який мав ріжучі властивості, чим спричинив останньому тілесне ушкодження у вигляді рани, яке кваліфікується, як легке тілесне ушкодження, що не спричинил короткочасного розладу здоров`я чи незначною стійкої втрати працездатності ушкодження, що має незначні скороминущі наслідки, тривалістю не більше як 6 днів.

Далі, ОСОБА_7 , продовжуючи реалізацію злочинного умислу, наніс потерпілому ОСОБА_6 удар правим коліном в обличчя та не менше чотирьох ударів ногами по тулубу, чим спричинив останньому тілесне ушкодження у вигляді часткової адентії верхньої щелепи сочетаної з нетиповим видаленням 14, 15, 16 зубів, яке кваліфікуєтьс як легке тілесне ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров`я тривалістю понад шість днів, але не більше як три тижні.

Після зазначених дій, ОСОБА_7 , продовжуючи реалізацію злочинного умислу, будучи фактично та юридично наділеним владними повноваженнями, усвідомлюючи суспільно небезпечні наслідки своїх протиправних дій віддав наказ невстановленій досудовим розслідуванням особі з числа підпорядкованих представників збройних си РФ щодо поміщення потерпілого ОСОБА_6 до вузького, непридатного для знаходження замкнутого приміщення, де останній був позбавлений можливості прийняти будь-яке положення крім стоячи. На виконання протиправного наказу ОСОБА_7 , невстановлена особа з числа підпорядкованих йому представників збройних сил РФ п фізичним примусом помістила потерпілого ОСОБА_6 до зазначеного замкнутого приміщення, де він утримувався упродовж чотирьох годин та чим останньому було завдано сильного фізичного, психічного болю та страждань, піддавши таким чином потерпілого ОСОБА_6 катуванню.

Таким чином, ОСОБА_7 в порушення приписів ст.ст. 4, 27, 31, 32, 33, 47 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі Конвенція), ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфлікт (Протокол I, або ДП I), від 8 червня 1977 року вчинив протиправні дії, які полягали у незаконному позбавленні волі, катуванні, відданні наказу про вчинення таких дій та привласнення майна захищеної цивільної особи ОСОБА_6 .

Судовий розгляд у межах даного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченої ОСОБА_7 (in absentia), який показань суду не надавав та будь-яких клопотань від останнього на адресу суду також не надходило.

Водночас, дане кримінальне провадження здійснювалось за обов`язковою участю захисника адвоката ОСОБА_5 , який був забезпечений державою з Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги в у Донецькій та Запорізькій областях.

Повістки про виклик обвинуваченого ОСОБА_7 , а також інформацію про процесуальні документи надсилались та публікувались відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову ОСОБА_7 , який в свою чергу повинен був знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчить про його наміри від ухилення в кримінальної відповідальності.

В той же час, ухилення обвинуваченого ОСОБА_7 від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останнім його невід`ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п.«g» п.3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Захисник ОСОБА_5 у судових засіданнях зазначав, що не мав можливості зв`язатися з обвинуваченим і з`ясувати в нього правову позицію щодо пред`явленого обвинувачення. Водночас, захисник належним чином приймав участь у реалізації права на захист обвинуваченого ОСОБА_7 під час судового розгляду та висловив свою позиці з приводу всіх процесуальних питань, що відбулись в судових засіданнях.

Судом визнано загальновідомим і таким, що не потребує доказуванню в межах даного провадження, що тимчасова окупація з боку РФ частини території України, яка розпочалася із збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, починаючи з 20 лютого 2014 року та повномасштабного вторгнення рф на територі України 24 лютого 2022 року, а також анексія з боку РФ частини території України є загально відомими фактами, які за хронологією подій: а) констатовані нормативними, хоча і засудженими з точки зору міжнародного права, актами РФ, а також «нормативними актами» самопроголошених суб`єктів на території України, законність яки не визнається державою Україна, проте прийнятих судом у даному випадку до уваги, оскільки вирішується питання про відповідальність за вчинення кримінального правопорушення, внаслідок якого були прийняті такі акти; б) встановлені національними нормативно-правовими актами, які є обов`язковими для застосування на терито України; в) засуджені міжнародними актами колективного реагування, а відтак ці факти не потребують окремого судового доказування.

На підтвердження винуватості ОСОБА_7 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 438 КК України, стороною обвинувачення надано наступні докази, які були досліджені судом:

Допитаний в судовому засіданні потерпілий ОСОБА_6 пояснив, що на момент вторгнення працював спеціалістом по внутрішній та інформаційній політиці Михайлівської селищної ради Василівського району Запорізької області. Після захоплення ОСОБА_8 , його затримували двічі, 19 квітня 2022 року на дві години, і 22 квітня 202 року на 3 доби і 2 години. ОСОБА_7 він узнав 19 квітня 2022 року, коли в 11-12 годині, його забрали з квартири. Він був вдома, і у камеру відеонагляду почив трьох чоловіків, з яких двоє були в балаклавах, з автоматами, зростом 180-190 см., зовнішність не слов`янська, з бородами, мабуть чеченці. Третій був росіянином (подумав ш ФСБ-шник), в цивільному, з пістолетом. Він відчинив двері, й ті сказали, що потерпілому необхідно поїхати з ними, поспілкуватись. Оскільки варіантів відмовитись у нього не було, він поїхав з ними до райвідділу поліції. Перед входом його обшукали. В черговій частині його опитали і запропонували працювати на нову владу. Сказал подумати та посадили в камеру «п`ятірочку», де було чоловік вісім. Через 3-4 години його вивели, спитали подумав/не подумав, запитували про списки АТОшників. Казали, що його номер телефону збережений у осіб, яких затримували за антиросійську діяльність. Потім його відпустили. ОСОБА_7 тоді побачив. Той спілкувався полоненими, в тому числі, з потерпілим. ОСОБА_7 був лояльним, пропонував співпрацювати, казав, що вони прийшли сюди назавжди. 22 квітня 2022 року, приблизно о 16-17 годині він помітив, що за його вікнами спостерігають військові. Загалом було чоловік 12. П`ятеро з ОСОБА_9 піднялись до нього. Потерпілий був вдома разом донькою, і відчинив двері. ОСОБА_7 був «по формі», інші рослі, з автоматами, у балаклавах/шоломах. Йому сказали: «Все, ти попав, збирайся». Потерпілого обшукали. ОСОБА_9 особисто забрав з карманів гроші 2700-2800 гривень, та ноутбук «HP». Іншими військовими керував ОСОБА_9 . В супроводі двох військових потерпіло вивели, посадили в машину і повезли. По дорозі кілька разів «дали» долонею по шиї. Його привезли до будівлі райвідділу поліції та посадили в камеру п`ятірку, де вже було четверо незнайомих чоловіків. Потім через якийсь час зайшов ОСОБА_9 , налетів на нього, наніс удари по обличчю, тулубу, потім коліном по тулубу. Потерпіл намагався ухилитись, але ОСОБА_9 кинув його на стіну, та потерпілий втратив свідомість. Прийшов у себе від того, що хтось топтався по його ногам. Це ОСОБА_9 стояв на його коліні, кілька разів поспіль пригнув, вдарив ногою по спині і пішов. Інші полонені допомогли потерпілому встати, умитись, і лягти. До камери періодичн когось заводили, але в цей день його більше не чіпали. Ввечері покормили. 23го числа потерпілого забрали, повели в одиночну камеру. Вів ОСОБА_9 і супроводжуючий військовий. В одиночній камері ОСОБА_9 сказав розповідати, оскільки у нього є інформація, що потерпілий працює на Україну. При цьому ОСОБА_9 демонстративн поклав перед ним на стіл ніж. Далі ОСОБА_9 різко взяв ніж, і порізав середній палець на руці потерпілого. Відрізав частину пучки. Було багато крові. Після ОСОБА_9 наніс два удари по щелепі потерпілого, від чого у нього вилетіло не менше двох зубів. Один раз вдарив ліктем, другий кулаком. Потерпілий впав, і сплюнув зуб ОСОБА_9 наніс удар коліном у верхню частину ребер. Після цього потерпілого поставили в «стакан», це вузька металева ниша, як кладова, де можна перебувати лише стоячи. Сказали думати. Там його протримали три години. Потім його повернули в камеру, де протримала до кінця строку, до 25 квітня 2022 року. Він не розумів, за щ його тримають, по адмінці, кримінальній, чи під приводом співпраці. Документів ніяких йому не оформляли, не давали підписувати, і на словах не пояснювали. Інших в`язнів, на кого була інформація, також катували. ОСОБА_9 керував мав статус керівника, і давав розпорядження усім іншим. Коли його звільняли, підійшов ОСОБА_9 сказав вийти. Потерпілий підкорився. ОСОБА_9 сказав, що той може бути вільним, але наказав йому подумати, оскільки потрібно кормити родину, а вони все знають. В результаті у потерпілого були вибиті зуби і поламані ребра (без зміщення, просто тріснули). Потерпілий звернувся до знайомого фельдшера, який сказав, що жити буд але потім необхідно звернутись до лікарні. Донька наклала на потерпілого «макіяж», і вже наступного дня, о 06й годині 26 квітня вони виїхали до Запоріжжя. В 12й годині того дня були на «Епіцентрі».

Допитані в судовому засіданні свідки, а саме:

ОСОБА_10 пояснив, що станом на 24 лютого 2022 року він обіймав посаду голови Михайлівської селищної ради. В ніч з лютого на перше березня 2022 року в ОСОБА_8 зайшли російські війська. До цього, з 26 лютого танки стояли під селом. Після того, як зайшли війська, його викликали до райвідділу поліції. Там з ним хвили тридцять поспілкувались, пропонували співпрацювати, потім сказали, що прийде ОСОБА_9 , який буде їх військовим комендантом. Познайомили з ним, і сказали, що той буде їх керівником. Сказали, що він військовий з російської гвардії. ОСОБА_7 тоді був у військовій формі, з наліпками РФ і Дагестану. Зростом не високий, лиси зовнішність трохи смуглява, говорив з акцентом. ОСОБА_7 упоноважили слідкувати за порядком. Він працював з правоохоронними органами і селищною радою. Потім свідка схиляли до співпраці вже жорсткіше, а надалі затримали. В полоні був 18 діб, з 06 по 24 квітня 2022 року. До свідка ОСОБА_7 фізичні заходи не застосовува лише моральні. Керував всім комендант ОСОБА_7 . З потерпілим ОСОБА_6 свідок познайомився в 2019 році, коли приймав присягу в раду. ОСОБА_6 там вже працював у відділі по комунікації, і з того часу вони спілкувались. У потерпілого був доступ до службового сайту, відеокамер, земельного реєстру, електронних рішень рад тощо. Ще в ОСОБА_11 розповідав свідку, що його затримав і побив сам ОСОБА_7 , а подробиці, коли вже виїхали на підконтрольні території. На момент затримання свідок був у полоні. Казав, що його тримали 3-4 дні. Затримували двічі. На ОСОБА_6 ушкоджень не пам`ятає, але той був не активний. Ще про полон ОСОБА_ розповідав, що його тримали в камері на п`ять людей, виводили на подвір`я, а в сусідніх від його камери, проводили бесіди з фізичним насильством. ОСОБА_6 казав, що його бив особисто ОСОБА_12 . Таким чином шукав техніку і документи, які з самого початку встигли вивезти. Також запитував про зброю. Тимчасово окупова території свідок покинув в червні-липні 2022 року. ОСОБА_6 приблизно в той же час, трохи раніше.

Свідок ОСОБА_13 пояснила, що вона є донькою потерпілого ОСОБА_6 . На момент вторгнення вона була у м. Запоріжжя, але відразу приїхала в ОСОБА_8 до батька. З ОСОБА_7 вона особисто не знайома. Знає, що коли окупували ОСОБА_8 , ОСОБА_7 став комендантом, який керував усіма, в тому числі військовими. Особисто йо бачила, ходив у військовій формі. Перший раз батька забрали в квітні на три-чотири години. Другий раз 22 квітня. Вони з батьком були в квартирі. Приїхало багато людей, чоловік 15 із зброєю. Коли їм відчинили двері, їй наказали йти на кухню. ОСОБА_9 був без маски. Він заходив і хапав батька. Інші йому підкорювались. Військо пройшлись по квартирі і поверхнево подивились. Повний обшук не проводили. Золото та коштовності не брали. ОСОБА_9 забрав у батька з карманів гроші (до трьох тисяч гривень), і ноутбук. Далі батька забрали, і всі пішли. Вона кожного дня ходила до блокпоста, запитувала що зробив батько, коли його відпустять, і чи можна щос передати. Для передачі брали цигарки. Коли батька відпустили, у нього було розбите обличчя (глибоке розсічення на лобі), боліли ребра, вибиті зуби. Батько казав, що його бив і знущався саме ОСОБА_7 . Вони вирішили, що потрібно тікати. Батько звернувся до лікаря, і коли той сказав, що все нормально, вже на наступний ранок вон виїхали.

ОСОБА_14 пояснив, що на момент вторгнення був вдома у смт. Михайлівка. Працював тоді на швидкій допомозі. Потерпілий ОСОБА_6 фахівець з комп`ютерної техніки, і свідок його знає. Вони спілкувались, але не товаришували. Обвинуваченого ОСОБА_7 узнав «по роботі». Герман, як комендант смт. Михайлівка, приїжджав лікарню, представлявся і пропонував працювати на Росію. Особисто з обвинуваченим свідок не спілкувався. На початку вторгнення лікарня була закрита, і до свідка часто зверталась місцеві за медичною допомогою. Приблизно в квітні 2022 року свідку зателефонував ОСОБА_15 , і попросив під`їхати, оскільки потрібна допомога Свідок приїхав і піднявся в квартиру ОСОБА_6 . У потерпілого було розбите обличчя, синець під оком, рублена рана. ОСОБА_6 сказав, що приїхав комендант з військовими, відвіз до відділку поліції, пропонував роботу на Росію, на що він відмовився, і його побили. Потерпілий показував розрізаний ножом палець (сказав тикали), набрякле коліно. ОСОБА_6 казав, що побив саме ОСОБА_12 . Свідок надав потерпілому допомогу, знеболювальне, і сказав звернутись до лікарні. Свідок бачив, як ОСОБА_12 бив місцевих мешканців, настільки сильно, що навіть свої забирали у нього зброю.

Протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 16 серпня 2024 року, згідно якого ОСОБА_14 з чотирьох фотознімків осіб впізнав ОСОБА_7 на фототаблиці під №3, як особу, яка йому відома як комендант смт. Михайлівка станом а квітень 2022 року, на ім`я ОСОБА_12 .

Протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 16 серпня 2024 року, згідно якого ОСОБА_6 з чотирьох фотознімків осіб впізнав ОСОБА_7 на фототаблиці під №1, як особу, яка незаконно позбавила його волі, катувала, спричинила фізичний біль та моральний тиск.

Протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 17 серпня 2024 року, згідно якого ОСОБА_13 з чотирьох фотознімків осіб впізнала ОСОБА_7 на фототаблиці під №4, як коменданта окупованого смт. Михайлівка на ім`я ОСОБА_12 , який 22.04.2022 року забрав з місця мешкання її батька, в її присутності наносив тілесн ушкодження батьку, забрав ноутбук та гроші.

Протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 20 серпня 2024 року, згідно якого ОСОБА_10 з чотирьох фотознімків осіб впізнав ОСОБА_7 на фототаблиці під №3, як коменданта тимчасово окупованого смт. Михайлівка у квітні 2022 року.

Протокол огляду від 17 серпня 2024 року, згідно якого була оглянута інформація з «Telegram-каналу» «Михайловские НОВОСТИ» (на момент огляду 10879 підписники), опублікована 05 липня 2022 року про те, що комендант ІНФОРМАЦІЯ_3 ОСОБА_7 і Голова Військово-цивільної адміністрації смт Михайлівка ОСОБА_16 н головному флагштокві смт Михайлівка, на площі біля кінотеатру, встановили російський прапор перемоги.

Протокол огляду від 17 серпня 2024 року, згідно якого була оглянута інформація з «Telegram-каналу» «Михайловские НОВОСТИ», опублікована ІНФОРМАЦІЯ_4 з відеозаписом і текстом, що у смт Михайлівка відбулось запалення Вічного вогню. На відеозаписі тривалістю 01 хвилину 34 секунди зафіксовано пам`ятник воїнам Велико Вітчизняної війни, біля якого знаходяться штучні квіти і постамент «Вічного вогню». Попереду пам`ятника чотири військовослужбовці ЗС РФ у спорядженні з автоматами. До монументу повільно підходять п`ять осіб, центральний з яких, у військовій формі і несе палаючий факел, яким далі підпалює «Вічний вогонь».

Протокол огляду від 17 серпня 2024 року за змістом якого слідчим за участю потерпілого ОСОБА_6 , в присутності понятих оглянуто відеозапис з «Telegram» каналу « ІНФОРМАЦІЯ_5 » тривалістю 01 хвилину 34 секунди, на якому зафіксовано пам`ятник воїнам Великої Вітчизняної війни, біля якого знаходяться штучні квіти постамент «Вічного вогню». Попереду пам`ятника чотири військовослужбовці ЗС РФ у спорядженні з автоматами. До монументу повільно підходять п`ять осіб, центральний з яких, у військовій формі і несе палаючий факел, яким далі підпалює «Вічний вогонь». ОСОБА_6 пояснив, що оглянута локація (площа) розташована мі будинком культури та Михайлівською районною державною адміністрацією в центрі смт. Михайлівка Василівського району Запорізької області. Центральну особу, що несла факел, потерпілий впізнав як ОСОБА_7 , а серед інших осіб, ОСОБА_17 і ОСОБА_18 .

Протокол огляду від 19 серпня 2024 року за змістом якого слідчим за участю свідка ОСОБА_13 , в присутності понятих оглянуто відеозапис з «Telegram» каналу « ІНФОРМАЦІЯ_5 » тривалістю 01 хвилину 34 секунди, на якому зафіксовано пам`ятник воїнам Великої Вітчизняної війни, біля якого знаходяться штучні квіти і постамен «Вічного вогню». Попереду пам`ятника чотири військовослужбовці ЗС РФ у спорядженні з автоматами. До монументу повільно підходять п`ять осіб, центральний з яких, у військовій формі і несе палаючий факел, яким далі підпалює «Вічний вогонь». ОСОБА_13 впізнала площу, розташовану між будинком культури та Михайлівсько районною державною адміністрацією в центрі смт. Михайлівка Василівського району Запорізької області. З тих п`яти осіб вказала на центрального чоловіка у формі, з факелом, як ОСОБА_7 , що вчиняв дії фізичного та психологічного впливу до її батька.

Протокол огляду від 21 серпня 2024 року за змістом якого слідчим за участю свідка ОСОБА_10 , в присутності понятих оглянуто відеозапис з «Telegram» каналу « ІНФОРМАЦІЯ_5 » тривалістю 01 хвилину 34 секунди, на якому зафіксовано пам`ятник воїнам Великої Вітчизняної війни, біля якого знаходяться штучні квіти і постамен «Вічного вогню». Попереду пам`ятника чотири військовослужбовці ЗС РФ у спорядженні з автоматами. До монументу повільно підходять п`ять осіб, центральний з яких, у військовій формі і несе палаючий факел, яким далі підпалює «Вічний вогонь». ОСОБА_10 вказав, що площа розташована між будинком культури та Михайлівсько районною державною адміністрацією в центрі смт. Михайлівка Василівського району Запорізької області. З тих п`яти осіб вказав на центрального чоловіка у військовій формі, з факелом, якого знає як так званого «коменданта» смт. Михайлівка ОСОБА_7 .

Протокол огляду від 19 серпня 2024 року, згідно якого була оглянута інформація з мережі Інтернет на сайті «РІА Південь», публікація від ІНФОРМАЦІЯ_6 за посиланням « ІНФОРМАЦІЯ_7 » із назвою «Активісти ідентифікували чергового ката жителів Мелітопольського району». Згідно тексту статті: «Підполковник ОСОБА_ командир вч 6918 під час перебування на окупованій території Запорізької області був "комендантом" смт. Михайлівка. Цей служака організував викрадення і тортури місцевих жителів, а також займався грабежами. Українські журналісти вивели на чисту воду командира осетинів, який, серед інших "горців", перетворив житт мелітопольців на пекло. Йдеться про ОСОБА_7 , який тероризував українців у Мелітопольському районі. Цей нелюд, за словами місцевих жителів, є представником типової "другої армії світу". За неповні чотири місяці свого "правління" здійснював звірства проти мирного населення України, викрадав людей, організовував "підвали де особисто здійснював тортури над цивільним населенням, з метою отримання від родичів викрадених грошові кошти. Крім цього активно займався мародерством, розкрадаючи майно місцевих жителів. У себе на батьківщині виродка нагороджено медаллю ордена "За заслуги перед Вітчизною" II ступеня з мечами за "вміл командування, героїзм і злагоджені дії підрозділів". Окупант обов`язково дочекається міжнародного трибуналу і відповість за всі злочини проти мирного населення.»

Протокол огляду від 20 серпня 2024 року, згідно якого була оглянута інформація з мережі Інтернет на сайті «Муниципальное бюджетное учреждение культуры «Евпаторийский центр культуры и досуга»» за адресою «https://e-ckd.ru», на якому опублікована стаття по урочистому заході, пам`ятної дати 22 червня в Російській Федераці дня пам`яті і журби, дня початку Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років. Участь у заході прийняли Голова міста Євпаторія ОСОБА_19 , тимчасово виконуючий обов`язки командир інженерного полку по військово-політичній роботі майор ОСОБА_20 , Голова адміністрації міста Євпаторія ОСОБА_21 , командир військової частин НОМЕР_2 підполковник ОСОБА_7 , представники міської адміністрації, депутатів Євпаторійської міської ради.

Протокол огляду від 20 серпня 2024 року, згідно якого була оглянута інформація з мережі Інтернет на сайті «https://www.facebook.com/», з публікацією від 07 листопада 2022 року (мовою оригіналу) «chpossetia заразь тут: North Ossetia-Alania. 7 листопад 2022?р. ·Подполковник ОСОБА_7 , командир войсковой части ФС ВНГ РФ горо Евпатории за умелое командование, героизм и слаженные действия подразделений в СВО награжден государственной наградой - медалью ордена «За заслуги перед Отечеством» II степени с мечами.». Під публікацією наявна світлина ОСОБА_7 .

Протокол огляду від 20 серпня 2024 року, згідно якого була оглянута інформація з мережі Інтернет на сайті «https://saby.ru/profile» з публікацією щодо Військової частини НОМЕР_2 , з 16.10.20 ИНН 9110000151, КПП НОМЕР_3 , командир ОСОБА_7 .

Протоколом огляду від 21 серпня 2024 року, згідно якого свідок ОСОБА_10 видав матеріальний носій інформації DVD-R диск із відеозаписом з назвою «IMG_1889» тривалістю 20 хвилин 41 секунда із зображенням зібрання окупаційного керівництва смт. Михайлівка станом на квітень 2022 року.

Протоколом огляду від 21 серпня 2024 року, за участю свідка ОСОБА_10 , відеозапису з назвою «IMG_1889» з DVD-R диска. Відеозаписом зафіксовано зібрання окупаційного керівництва во главі ОСОБА_7 з метою оголошення про призначення ОСОБА_16 так званим «головою адміністрацією смт. Михайлівка Запорізької област Керує заходом ОСОБА_7 .

Довідкою від 21 серпня 2024 року стоматологічного кабінету Південноукраїнська 19 ФОП ОСОБА_22 , виданою ОСОБА_6 . Після проведеного огляду ОСОБА_6 було встановлено, що часткова адентія верхньої щелепи була набута внаслідок травми сочетаної з нетиповим видаленням 14, 15, 16 зубів.

Довідкою від 23 серпня 2024 року кабінету комп`ютерної томографії за адресою: м.Запоріжжя, вул. Оріхівське шосе, 10, дослідження №69198, ПІБ пацієнта ОСОБА_6 . Висновок: об`ємної і вогнищевої патології головного мозку, внутрішньочерепних гематом і ознак САК не виявлено. Кістки склепіння та основи черепа б травматичних змін.

Протоколом рентгенологічного дослідження ОГК від 21 серпня 2024 року Запорізької обласної клінічної лікарні (м.Запоріжжя, вул. Оріхівське шосе, 10), згідно якого у ОСОБА_6 зафіксовано консолідований перелом переднього відрізка 10 ребра по передньопахвовій лінії. Ознаки субхондрального склерозу та сплощення суглобов поверхонь і загострення міжвирастккових горбиків. Висновок: двобічний гонартроз 2 стадії.

Висновком МРТ головного мозку від 21 серпня 2024 року Запорізької обласної клінічної лікарні (м.Запоріжжя, вул. Оріхівське шосе, 10), згідно якого у ОСОБА_6 на момент обстеження не виявлено МР-даних за наявність вогнищевої та об`ємної патології головного мозку.

Довідкою від 21 серпня 2024 року стоматологічного кабінету Південноукраїнська 19 ФОП ОСОБА_22 , виданою ОСОБА_6 , в тому що він перебував на прийомі у лікаря-стоматолога 21.08.2024 року. Звернувся зі скаргами на часткову адентію верхньої щелепи. Після проведеного огляду, перкусії та рентгенологічного дослідженн встановлений висновок: часткова адентія верхньої щелепи була набута внаслідок травми сочетаної з нетиповим видаленням 14, 15, 16 зубів.

Консультативним висновком лікаря травматолога Запорізької обласної клінічної лікарні від 21.08.2024 року ОСОБА_6 , із встановленням діагнозу: двобічний гонартроз 2ст. Больовий синдром справа. Рекомендації: МРТ правого колінного суглоба, повторний огляд.

Висновком МСКТ органів грудної клітини від 23 серпня 2024 року кабінету комп`ютерної томографії за адресою: м.Запоріжжя, вул. Оріхівське шосе, 10, дослідження №69199, ПІБ пацієнта ОСОБА_6 . Висновок: КТ ознаки застарілого частково консолідованого перелому правого 9-го ребра. КТ ознак об`ємного і вогнищевого уражен органів грудної клітини не виявлено.

Рентгенівськими знімками, DVD-R дисками з результатами магнітно-резонансної томографії, МСКТ органів грудної клітини пацієнта ОСОБА_6 .

Висновком експерта №1450п від 26 серпня 2024 року згідно підсумків якого:

1. Застарілий перелом дев`ятого правого ребра у ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_2 сам по собі кваліфікується як тілесне ушкодження середньої тяжкості, що не є небезпечними для життя, проте викликає тривалий розлад здоров`я у відповідності до пп. 2.2.1.а,в, 2.2.2. «Правил судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесн ушкоджень», затверджених Наказом МОЗ України від 17.01.1995р. №6.

«Часткова адентія верхньої щелепи була набута внаслідок травми сочетана з нетиповим видаленням 14, 15, 16 зубів» кваліфікується як легке тілесне ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров`я у відповідності до пп. 2.3.2а, 2.3.3. «Правил...»

Рани лобної ділянки та третього пальця правої кисті, наслідком загоєння яких стали виявлені під час експертизи рубці, як кожен окремо так і у сукупності, самі по собі кваліфікуються як легкі тілесні ушкодження у відповідності до пп. 2.3.2.6, 2.3.5. «Правил...».

2. Всі виявлені у ОСОБА_6 тілесні ушкодження, окрім рани третього пальця правої кисті, мають ознаки утворення за механізмом тупої травми, тобто від дії тупого предмета (предметів). Рана третього пальця правої кисті має ознаки утворення від дії предмета, що володів ріжучими властивостями.

3. Морфологічні характеристики виявлених у ОСОБА_6 не суперечать можливості утворення у термін вказаний у постанові слідчого та зі слів обстеженого.

Протоколом проведення слідчого експерименту від 31 серпня 2024 року, стенограмою і фототаблицею до нього, за участю потерпілого ОСОБА_6 , спеціаліста-криміналіста, понятих, в ході якого ОСОБА_6 відтворив механізм спричинення йому тілесних ушкоджень, обстановки в місці незаконного утримання.

Висновком експерта №1515/к від 02 вересня 2024 року згідно підсумків якого, щодо тілесних ушкоджень, зафіксованих Висновком експерта №1450п від 26 серпня 2024 року, зважаючи на принциповий збіг за характером травмуючих предметів (руки, ноги людини та лавка діють як тупі предмети, клинок ножа як гострий), локалізаці та кількістю травматичних впливів (множинні (точну кількість сказати не може) в ділянки голови (лобова ділянка та ділянка верхньої щелепи), грудної клітки праворуч та третього (середнього) пальця правої кисті, слід вважати за можливе утворення тілесних ушкоджень у ОСОБА_6 за механізмом, на який він вказує під час проведен слідчого експерименту 31 серпня 2024 року. Можливість утворення тілесних ушкоджень, вказаних у п.1.1.-1.3. даних підсумків, при падінні з висоти власного зросту із положення стоячи на ногах та ударі об бетонну стіну виключається.

Консультаційним висновком спеціаліста лікаря-консультанта ОСОБА_23 від 19 вересня 2024 року, яким у ОСОБА_6 зафіксовано посттравматичний стресовий розлад.

Протокол огляду від 23 серпня 2024 року, згідно якого, слідчим проведено огляд Інтернет-сайту «Федеральная налоговая служба России» за посиланням: : « ІНФОРМАЦІЯ_8 », під час якого здійснено перехід на сторінку сайту «Предоставление сведений из ЕГРЮЛ/ЕГРИП в электронном виде», «https://egrul.nalog.ru/index.html», де результатами пошуку «Войсковая часть 6918» виявлено інформацію, в тому числі про командира ОСОБА_7 .

До вказаного протоколу додані роздруковані витяги з Єдиного державного реєстру юридичних осіб щодо ВЧ НОМЕР_2 , командира ОСОБА_7 .

Одночасно слід зазначити, що суд не покладає в обґрунтування даного вироку в якості доказів вини ОСОБА_7 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 438 КК України, наступні матеріали та процесуальні документи, що надані стороною обвинувачення: витяги з ЄРДР, постанову про визначення груп прокурорів, зміни групи прокурорів, постанови про визначення слідчих, повідомлення про підозру та виклик до слідчого ОСОБА_7 , протоколи огляду веб-сайті Офісу Генерального прокурора та у газеті «Урядовий кур`єр», повістки про виклик підозрюваного ОСОБА_7 , доручення про надання безоплатної правової допомог постанови про доручення призначити захисника для здійснення безоплатної правової допомоги у кримінальному провадженні, повістки про виклик, тощо, оскільки за своїм змістом вказані документи не містять ознак доказів, що мають значення для вирішення кримінального провадження, а лише засвідчують відповідність окрем проведених слідчих та процесуальних дій вимогам закону та належними особами.

Захисник ОСОБА_5 не оспорював допустимість і доказове значення вищевказаних доказів, однак не погоджувався з доведеністю вини обвинуваченого.

Дослідивши всебічно, повно, об`єктивно та неупереджено всі обставини кримінального провадження, оцінивши кожний із зазначених доказів з точки зору їх належності, допустимості, достовірності та сукупність зібраних доказів з точки зору достатності та взаємозв`язку, суд прийшов до висновку, що вина ОСОБА_7 у вчинен кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 438 КК України, знайшла своє повне підтвердження в ході судового провадження.

При цьому, суд вважає, що досудове розслідування по даному кримінальному провадженні було проведено уповноваженими посадовими особами з дотриманням встановлених кримінально-процесуальним кодексом правил. У суду немає сумнівів в його об`єктивності та достовірності, а добуті в його ході докази є належними допустимими, повністю узгоджуються між собою, і в достатній мірі підтверджують вину обвинуваченого ОСОБА_7 в скоєнні інкримінованих кримінальних правопорушень, у зв`язку з чим суд бере їх за основу при ухваленні цього вироку.

Судом не встановлено таких доказів, на яких ґрунтується доказування вини обвинуваченого ОСОБА_7 , які були б отримані внаслідок істотного порушення прав і свобод людини.

Так, вина обвинуваченого ОСОБА_7 повністю підтверджується показами потерпілого ОСОБА_6 , який детально розповів хронологію подій і вчинків обвинуваченого ОСОБА_7 . Підтверджують події, що відбулись із потерпілим і покази свідків ОСОБА_10 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 , які в той час також перебували на тимчасов окупованій території смт. Михайлівка Василівського району Запорізької області.

Свідок ОСОБА_13 була присутня при безпосередньому затриманні ОСОБА_6 , а також бачила його стан відразу після звільнення. До свідка ОСОБА_14 потерпілий звернувся в день його звільнення, за наданням медичної допомоги. Свідку ОСОБА_10 , як і двом попереднім свідкам, безпосередньо після обставин події ОСОБА_ розповідав про обставини і подробиці дій обвинуваченого ОСОБА_7 .

Не довіряти показам потерпілого і вказаних свідків у суду немає підстав, оскільки обставин, що вони оговорюють обвинуваченого, судом не встановлено. Потерпілий і свідки були попереджені про кримінальну відповідальність за завідомо неправдиві пояснення та надали суду покази під присягою. Їх пояснення є логічним послідовними, повними, конкретними та такими, що узгоджуються між собою та з іншими дослідженими судом доказами.

Потерпілий і свідки підтвердили також і особу ОСОБА_7 , безпомилково впізнавши його зображення поміж фотознімків інших людей.

Повністю узгоджуються такі докази і з слідчим експериментом за участю потерпілого, медичними документами щодо спричинених потерпілому ОСОБА_6 тілесних ушкоджень, проведеними експертними дослідженнями щодо характеру і ступеню тяжкості спричинених ушкоджень (висновок експерта №1450п від 26 серпня 2024 року та перевірці механізму і можливістю спричинення відповідних ушкоджень, виходячи з версії (пояснень) потерпілого (висновок експерта №1515/к від 02 вересня 2024 року).

При цьому, потерпілий ОСОБА_6 надавав чіткі, детальні, послідовні і незмінні пояснення щодо обставин подій, як свідкам безпосередньо після отримання тілесних ушкоджень, при проведенні слідчого експерименту, а також в судовому засіданні.

Пояснення потерпілого і свідків у справі узгоджуються з безпосередньо дослідженими судом письмовими доказами, зокрема, з відомостями, які містяться в оглянутих каналах у багатоплатформовому месенджері «Telegram» « ОСОБА_24 », наданому свідком ОСОБА_10 відеозаписі, з Інтернет сайтів «РІА Південь», «Муниципальн бюджетное учреждение культуры «Евпаторийский центр культуры и досуга»», «https://www.facebook.com/», «https://saby.ru/profile», «Федеральная налоговая служба России», де зафіксовано статус ОСОБА_7 , як командира військової частини НОМЕР_2 , та військового коменданта АДРЕСА_3 .

Жодних обґрунтованих доводів, які б давали підстави вважати вищезазначені докази недостовірними, стороною захисту під час судового розгляду не наведено.

Будь-якої іншої версії, за якою потерпілий міг отримати відповідні тілесні ушкодження, перебуваючи при незаконному позбавлений волі, окрім як від катування зі сторони окупаційних сил, в даному випадку, від керівника їх місцевого осередку, стороною захисту названо не було.

Вирішуючи питання про винуватість обвинуваченого ОСОБА_7 у вчиненні інкримінованого йому злочину, а також про правову кваліфікацію його дій суд враховує, що відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарно права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з положеннями ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім`ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства ч залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров`я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілес покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно зі ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять вели страждання чи серйозні травми тілу чи здоров`я, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув`язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до ст. 48 ДП I, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об`єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об`єкти та відповідно спрямовувати св дії тільки проти воєнних об`єктів.

Частиною 1 ст. 51 ДП I передбачено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв`язку з воєнними операціями.

Крім того, згідно з ч.2 ст. 51 ДП I цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об`єктом нападів.

Також, відповідно до п. а ст. 3 ст. 85 ДП I перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об`єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров`ю.

Статтею 11 ДП I передбачено, що фізичному і психічному стану здоров`я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невиправданої д або бездіяльності.

Крім того, статтею 75 ДП I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небу інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Згідно з ч. 2 ст. 75 ДП I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров`ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні ч психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; b) знущання над людською гідністю, зокрема принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Оцінюючи досліджені судом документи, суд визнає їх належними, такими, що прямо підтверджують існування обставин, що підлягають доказуванню, зокрема час, місце спосіб порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, а сам жорстокого поводження обвинуваченого з потерпілим ОСОБА_6 , який відносився до категорії цивільного населення, механізм та обставини такого жорстокого поводження з потерпілим, внаслідок яких була завдана шкода здоров`ю останнього, та допустимими, так як досліджені судом докази отримані в порядку встановленому КП України, при їх отриманні не було допущено істотних порушень прав та свобод людини гарантованих Конституцією та законами України, міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України.

Доводи сторони захисту про недоведеність вини ОСОБА_7 у вчиненні інкримінованого йому злочину суд вважає безпідставними. Вказані доводи були спростовані в судовому засіданні сукупністю зазначених вище належних та допустимих доказів на підставі яких судом були встановлені всі фактичні обставини справи, та які суд вважа достатніми.

Вирішуючи питання про правову кваліфікацію дій обвинуваченого ОСОБА_7 , суд враховує, що відповідно до вимог ч.1 ст. 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційн держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до частин 1-3 статті 6 Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенц припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно зі статтями 31, 32, 34, 49, 53 Конвенції забороняється, зокрема:

будь-який примус фізичного чи морального порядку до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей;

застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебува під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей;

захоплення заручників;

затримувати окупаційною державою осіб, що перебувають під захистом, на території, що є особливо небезпечною у зв`язку з веденням воєнних дій, за винятком випадків, коли це є необхідним для забезпечення безпеки населення або у зв`язку з особливо вагомими причинами військового характеру;

знищення окупаційною державою рухомого чи нерухомого майна, що є індивідуальною або колективною власністю приватних осіб чи держави, або інших громадських установ чи соціальних або кооперативних організацій, за винятком випадків, коли це є необхідним для проведення воєнних операцій.

Згідно з преамбулою ДП I, положення даних конвенцій та цього Протоколу повинні за всіх обставин цілком застосовуватися до всіх осіб, які перебувають під захистом цих документів, без яких-небудь несприятливих відмінностей, що полягають у характері чи походженні збройного конфлікту або у причинах, що висуваються Сторонам в конфлікті чи приписуються їм.

Статтею 69 ДП I передбачено обов`язок окупаційної держави максимально можливою мірою використовуючи наявні в неї засоби і без будь-якої дискримінації, забезпечити одягом, постільною білизною, засобами притулку та припасами, істотно важливими для виживання цивільного населення окупованої території, а також предметам необхідними для відправлення релігійних обрядів.

Відповідно до статті 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року, Україна підтверджує свої зобов`язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Як встановлено судом, потерпілий ОСОБА_6 є цивільною особою та не був учасникоми збройного конфлікту, а тому знаходився під захистом зазначених норм міжнародного права.

Обвинувачений ОСОБА_7 на час вчинення інкримінованих йому діянь був військовослужбовцем ЗС РФ, військовим комендантом військової комендатури окупованого АДРЕСА_3 , тобто, відповідно до норм міжнародного гуманітарного права, був учасником міжнародного збройного конфлікту. Водночас, відповідно до частини 2 стат 44 ДП I, всі комбатанти зобов`язані додержуватись норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, і таким чином за воєнні злочини, які є прямим порушенням норм міжнародного гуманітарного права, комбатанти несуть індивідуальну кримінальну відповідальність.

Розглянувши справу в межах пред`явленого обвинувачення, оцінивши наведені докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному та неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, та проаналізувавши ці докази в їх сукупності та взаємозв`язку, суд дійшов висновку про їхн достатність для визнання ОСОБА_7 винуватим в інкримінованому йому злочині та кваліфікує його дії за ч.1 ст. 438 КК України (в ред. 2022 року), як порушення законів та звичаїв війни, тобто жорстоке поводження з цивільним населенням.

Оцінивши досліджені докази в їх сукупності, вину обвинуваченого по даній кваліфікації, суд вважає доведеною.

У відповідності до ст. 12 КК України, кримінальне правопорушення передбачене ч.1 ст. 438 КК України відноситься до особливо тяжких злочинів.

Особі, яка вчинила кримінальні правопорушення, має бути призначене покарання необхідне й достатнє для її виправлення і попередження нового кримінального правопорушення.

Обираючи обвинуваченому ОСОБА_7 вид та розмір покарання, суд враховує ступінь тяжкості вчиненого ним кримінального правопорушення, яке віднесене до категорії особливо тяжких злочинів, обставини його вчинення, характер діяння, форму й ступінь вини, мотив вчинення кримінального правопорушення, дані про осо обвинуваченого, та обставини, що пом`якшують та обтяжують його покарання.

Приймаючи до уваги характер, ступінь тяжкості та суспільну небезпеку скоєного ОСОБА_7 кримінального правопорушення, особу обвинуваченого, відсутність пом`якшуючих чи обтяжуючих покарання обставин, військовий статус ОСОБА_7 , який є командиром військової частини, начальником по відношенню до інш військовослужбовців ЗС РФ нижчих за військовим званням та посадою, віддавав їм накази та розпорядження, у т.ч. щодо вчинення протиправних дій по відношенню до цивільного населення, вчинив особливо тяжкий воєнний злочин, який характеризується особливою зухвалістю, демонстрацією невиправданого будь-якими обставинам насильства щодо цивільного населення, а також роль ОСОБА_7 у вчиненні вказаного злочину, як активного виконавця, завдяки активним діям якого злочинний умисел направлений на жорстоке поводження з цивільними громадянами був доведений до кінця, а також те, що останній ухиляється від органів досудового розслідування т суду, його небезпечність для суспільства, суд вважає, що обвинуваченому необхідно призначити покарання у виді позбавлення волі на строк, в межах передбаченого санкцією ч.1 ст. 438 КК України, наближеного до максимальної межі.

Таке покарання стосовно ОСОБА_7 , на переконання суду, є необхідним та достатнім для його виправлення і попередження вчинення ним та іншими особами кримінальних правопорушень.

Відповідно до ч.2 ст. 124 КПК України суд стягує з обвинуваченого на користь держави документально підтверджені витрати на залучення експертів 320 гривень (висновок експерта №4249/24 від 04 вересня 2024 року).

Початок строку відбування покарання ОСОБА_7 слід обраховувати з моменту звернення вироку до виконання, тобто із дня фактичного його затримання.

Цивільний позов не заявлявся. Запобіжний захід до обвинуваченого не застосовувався.

Питання про речові докази підлягає вирішенню судом відповідно до ч.9 ст. 100 КПК України.

Керуючись ст.ст. 349, 368, 370, 374, 376 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , визнати винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 438 КК України, і призначити йому покарання у вигляді 11 (одинадцяти) років позбавлення волі.

Строк відбуття покарання **ОСОБА_7** слід рахувати з моменту його затримання на виконання цього вироку.

Стягнути з **ОСОБА_7** , ІНФОРМАЦІЯ_1 , код РНОКПП РФ НОМЕР_4 , на користь держави, витрати на залучення експертів на суму 320 гривень (триста двадцять гривень)

Речові докази: DVD-R диски з: відеозаписами з «Telegram-каналу» «Михайловские НОВОСТИ», статтею з сайту « ІНФОРМАЦІЯ_9 », сайту «ІНФОРМАЦІЯ_10 », сайту «https://www.facebook.com/», сайту «https://saby.ru/profile», з файлом «IMG_1889», медична документація і DVD-R диски з результатами магнітно-резонансн томографії, МСКТ органів грудної клітини ОСОБА_6 , флеш носій пам`яті microSD із відеозаписом слідчого експерименту, DVD-R диск з виписокю з єдиного державного реєстру юридичних осіб, залишити в матеріалах кримінального провадження.

Копію вироку після проголошення негайно вручити учасникам розгляду справи.

Вирок може бути оскаржений в Запорізького апеляційного суду протягом 30 діб з моменту його проголошення.

Суддя: ОСОБА_1